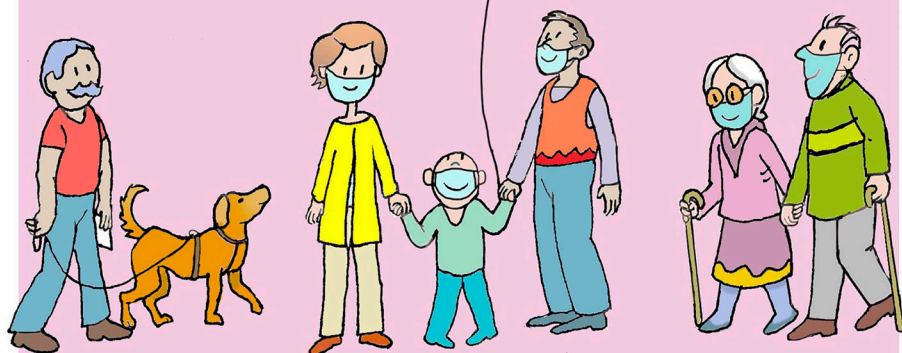

LA VEU DEL CASAL

INFORMATIU MENSUAL

ESBARJO DEL CONFINAMENT

Quina hora es?

n. 220 - juny 2020

Carrer Tibidabo, 7 - 08197 Valldoreix
Telf. 935 898 689
Correu elect. casal.avis@valldoreix.cat
www.avisvalldoreix.santcugatitats.net

CURIOSITATS

Ja veig que com a follet tafaner m'hauré d'inventar alguna cosa per assabentar-me què fan els avis i àvies del Casal. Ja ho tinc!. Em ficaré en alguna línia telefònica. Dit i fet. Em poso els auriculars i escolto:

- Hola què tal, com estàs?
- Bé, ja pots veure, una mica avorrida.
- Que estàs sola?
- Sí, sort del gosset que em fa companyia.
- I doncs, què fas per distreure't.
- Mira noia, faig el que puc: llegeixo, miro la tele (algun programa que m'agradi i si tinc sort alguna pel·lícula). També pinto quadres, ja saps que m'agrada però se m'estan acabant els olis i, alhora, l'espai per col·locar-los.
- Ja surts al jardí?
- I tant, i també a passejar amb el gos, és la millor estona del dia. La natura està preciosa i els jardins plens de flors.
- Que bé, que et puguis esbargar una mica.
- I tu què fas? Doncs jo m'he cansat de fer mitja, llegir llibres, també miro la tele: notícies i el programa "Saber i ganar" que per cert tot són programes antics d'altres anys. Quines ganes tinc de poder tornar al Casal.
- Realment ens falta aquesta relació social i d'amics/gues que ens omplen la vida, tant aprenent en els diversos tallers com jugant a la petanca, ping-pong o al "rummy".
- Que aviat sigui una realitat aquest desig. T'haig de deixar que em truquen pel mòbil. Fins un altre dia. Cuida't. Adéu.
- Adéu, un petó.

Crec que aquesta conversa es deu repetir entre la gent del Casal. M'ha agradat fer el tafaner, he pogut comprovar que encara tinc feina d'investigador, altrament dit,

Follet tafaner

Soci protector

IMPREMTA RÀPIDA DIVERSA

en paper, plàstic, fusta...

Llibres Revistes

Flyers Triptics Targetes i targetons

Postals Sobres Capses

Records Clauers Llapis Imants

Trofeus Metacrilat Expositors

Jocs

Renodrac
Pg Ratapinyada 13
VALLDORREIX

93 589 38 12

Menjadors i caixes niu

www.RENODRAC.ES

EDITORIAL

“Al juny, la falç al puny”

Aquest any al puny no hi tenim la falç sinó que l’alcem enrabiats contra aquesta pandèmia que no esperàvem haver de viure.

Ja ens conformàvem amb el canvi climàtic pensant: “passarem més calor, què hi farem” però no érem conscients del que ens venia al damunt.

Amb els anys que tenim, que ja són uns quants (ben portats, això sí), no havíem viscut una situació semblant i no la podíem imaginar.

Davant del panorama d’incerteses i fragilitats han sorgit noves estratègies. Ara ens comuniquem gràcies a les vies telefòniques i als famosos Whats App que cada dia ens enviem amb vídeos que ens fan somriure. Podem constatar la utilitat d’aquests mitjans telemàtics i agraïm al Casal la possibilitat de poder-los aprendre.

Hem vist com la solidaritat es feia palesa entre els veïns i fins i tot amb tots els pobles i nacions, tot lluitant per a descobrir la manera de vèncer el Covid-19. Fermes esperances de posar el nostre esforç a cuidar i millorar aquest món que se’ns mostra pletòric de flors en aquesta primavera.

L’alegria més gran serà quan ens puguem retrobar i fondre’ns en la que hem hagut de retenir tant de temps: UNA GRAN ABRAÇADA!

RACÓ DE REFLEXIÓ

Estimats/des amics/gues en aquests moments tan convulsos i desconcertants que estem vivint, quan ens sentim tan desconcertats i a vegades temorosos, enfront la incertesa, solament se m’acut: invoquem el Pare i abandonem-nos amb respecte i confiança resant el PARENOSTRE

Pare nostre, que esteu en el cel,
sigui santificat el vostre nom;
vingui a nosaltres el vostre regne;
faci’s la vostra voluntat,
així en la terra com es fa en el cel.

El nostre pa de cada dia doneu-nos, Senyor, el dia d’avui;
i perdoneu les nostres culpes,
així com nosaltres perdonem els nostres deutors;
i no permeteu que nosaltres caiguem en temptació;
ans deslliureu-nos de qualsevol mal. Amén.

Rosa Ma Preckler

ara el padrí recita

CONSELLS DEL PADRÍ I DE LA PADRINA

El padrí us recomana que planteu tomàquet de pera.
Va bé per fer conserva. Es pot ratllar per fer sofregit. Té poques llavors i polpa carnosa. És tardà, fàcil de cultivar i dona molta producció.
Per als que no teniu hort, us recomana que en compreu al mercat

El padrí es fan del poeta Martí i Pol i us en posa un poema:

No demano gran cosa:
poder parlar sense estrafer la veu,
caminar sense crosses,
fer l'amor sense haver de demanar permisos,
escriure en un paper sense pautes.

O bé, si sembla massa:
escriure sense haver d'estrafer la veu,
caminar sense pautes,
parlar sense haver de demanar permisos,
fer l'amor sense crosses.

O bé, si sembla massa:
fer l'amor sense haver d'estrafer la veu,
escriure sense crosses,
caminar sense haver de demanar permisos,
poder parlar sense pautes.

O bé, si sembla massa...

De "Vint-i set poemes en tres temps"

Us ha agradat? Al padrí, si

Antoni Mallol

Parlem bé el català,

No s'ha de dir

Residuo o resto
Resma
Resoplit
Resort
Respaldo
Respingar
Respirader
Resplendor
Respondon
Resquiel

Cal dir

Residu
Raima
Esbufec, ruflet
Ressort
Respatller
Grunyir, rondinar
Respirall, respirador
Resplendor
Replicaire
Escletxa

TALLER DE CATALÀ Programació subjecta al procés, difícil de preveure, del COVID-19

DIA 3	Comentari ?
DIA 10	Dictat corregit i comentat
DIA 17	Exercicis

FILOSOFIA DE BUTXACA

HUMÀ ÉS ERRAR, PERÒ SOLAMENT ELS NECIS PERSEVEREN EN L'ERROR.

*Marc Tul·li Ciceró (en llatí Marcus Tullius Ciceró)
106 aC-43 aC Polític, escriptor, filòsof llatí.*

PÚDING DE PLÀTAN

Si teniu plàtans mol madurs podeu aprofitar-los, i a la vegada gaudireu d' unes postres boníssimes

Ingredients: 400 gr de plàtans pelats que siguin ben madurs, 100 gr. de pa de pessic, 75 de sucre, 4 ous, 20 cc. de conyac, moscatell i llet.

200 cc nata líquida per muntar, 100 gr de sucre per al caramel .

1 motlle per a flams de 17 cm.

Encaramel·leu el motlle pel fons i els costats.

Remulleu el pa de pessic amb la llet, el conyac i un rajolí de moscatell, fins a deixar-lo ben amarat.

Aixafeu els plàtans amb una forquilla fins que quedi una pasta ben fina.

Feu el mateix amb el pa de pessic remullat, i barregeu-lo amb els plàtans.

Bateu els ous amb el sucre fins que el sucre estigui fos, afegiu-hi la barreja de plàtans i pa de pessic, remeneu-ho bé i ompliu el motlle.

Poseu-ho a coure al bany maria, amb el forn a 180 º, durant uns 40 minuts, punxeu-lo amb una agulla i si aquesta surt neta ja el podeu retirar.

Deixeu-lo refredar completament per desemmotllar-lo.

Damunt, poseu-hi nata líquida batuda lleugerament amb una mica de sucre, la resta serviu-la a part.

Mercè

En aquest enllaç al **BLOG DE CUINA DE LA MERCÈ**, hi trobareu moltes idees per a cuinar des del confinament:

<https://cuinaalaveudelcasal.blogspot.com/>

Soci protector

**CARNISSERIES
CAN BERNAT**

Ramón Escayola, 91

Telf. 93 583 14 21

Varietat

**de productes càrnics,
vedella ecològica i de pagès,
xai, cabrit, bou...**

LES ULLERES VOLADORES

Aquests dies tan monòtons qualsevol fet quotidià pot ser motiu de pensaments que després es poden expressar en un paper.

El fet a què em refereixo és que hi ha coses que en un moment donat ens desapareixen per més tard trobar-les amb gran alegria. Una d'elles són les ulleres. La qüestió és que només les necessito per veure de prop, per la qual cosa me les poso o trec, segons em convé.

Aquí rau el problema: on són les ulleres? Jo diria que les he deixades al sofà, però no hi són. Llavors comença la peregrinació rumiant el programa, - Què he fet abans? Aquest matí estava mirant les notícies quan m'han trucat per telèfon; potser estaran al despatx, me n'hi vaig, tampoc no hi són. I si fossin al menjador quan he anat a obrir les finestres? Resposta negativa. I a la cuina quan esmorzava? Ben mirat per menjar torrades i beure un cafè amb llet no fan falta. I a l'habitació quan he fet el llit? què va, si allà en tinc unes altres (les del per si un cas).

Ja començo a desesperar-me, on seran aquestes ulleres, sembla que tinguin ales!

Llavors continuo la meua recerca exhaustiva per prestatges, cadires, lleixes, tauletes i un llarg etc. sense èxit. Finalment crido: algú ha vist les meves ulleres? Àvia, -una veu em respon-, si les portes posades... final feliç per a la recerca, alegria en el retrobament.

Tot plegat un fet freqüent, o no?

Isabel

Soci protector

Llic. B.A. Pinto

**FARMÀCIA
VALLDOREIX**

OBERT TOTS ELS DIES DE L'ANY

Laborables de 08:30 a 22:00 h	Dissabtes i festius de 09:00 a 22:00 h
---	--

C. Església, 3 - 08197
Sant Cugat del Vallès - Barcelona
T. 93 674 28 71
farmaciavalldoreix@hotmail.com

ANTONIO BLAY

Potser aquest confinament ens ha portat a mirar-nos una mica més, a aprofundir en l' Auto observació.

Un gran savi de l'autoconeixement i Espiritualista fou Antonio Blay, el primer mestre de loga a Catalunya i a Espanya (Barcelona 1924-1985). Us passo algunes notes d'un dels seus nombrosos llibres "Creatividad y Plenitud de Vida".

- *Som Energia, Amor i Saviesa.*
- *Tracti de viure la vida com una constant aventura i descobriment.*
- *Visqui amb autèntic interès i afecte la seva relació amb cada persona.*
- *Visqui cada acte com una oració i entrega progressiva a Déu.*

PER DESENVOLUPAR L'ENERGIA

- *Exerciti joiosament l'energia de què ja disposa ara. Mogui's deliberadament en quelcom útil i agradable.*
- *Mediti en la veritat del seu jo profund. "Jo sóc, i la meua vida és l'expressió de la immensa i profunda energia que sóc jo"*

I, per tal de NO MALBARATAR LES NOSTRES ENERGIES, hi ha dues coses:

1.- Evitar tota classe d'emocions negatives que només ens creen trastorns, la por, l'ansietat, la irritació, el ressentiment...Centrem-nos, en canvi, en emocions positives: alegria, bon humor, cordialitat, perdó, amor.

2.- Observem la quantitat de tensions físiques que tenim, ens hem habituat a estar tensos tot el dia. Per cada cosa que fem tensem alguns músculs i, de tant fer-ho, al cos li costa afluixar-los. Aquesta tensió contínua pertorba el nostre estat d'ànim i el funcionament psicològic, entre altres coses.

Moltes d'aquestes tensions es resoldran amb les emocions positives, però queda un residu a causa dels hàbits, generalment a la zona del coll i l'espatlla, del ventre, les cames o qualsevol altra part del cos. La manera més fàcil d'afluixar-les és amb la respiració i l'atenció. Podem visualitzar la zona que volem relaxar i, com si l'aire pogués passar per ella, anem afluixant en cada expulsió.

1.- El Triangle

Drets, a prop d'una paret, espatlles relaxades, cames ben separades, els peus ben ancorats a terra, deixeu que el cos creixi, s'estiri tan com pugui. Aixequem els braços en creu, els palmells de les mans mirant al front, estirem els braços i sentim el centre del cos que s'obre i expandeix. Respirem normalment.

Girem el peu dret de manera que quedi paral·lel a la paret inspirem i en treure l'aire inclinem el cos cap a la dreta, al màxim, i com que no arribarem al terra, recolzem la mà sobre la cama, el braç esquerre segueix estirat en línia amb el dret. Fem unes quantes respiracions mantenint-nos en la postura, sentint la força a les cames, però els braços relaxats. Amb una inspiració pugem el cos mantenint-lo prop de la paret girem el peu dret endavant, baixem els braços i relaxem. Repetim el mateix cap a l'altra banda.

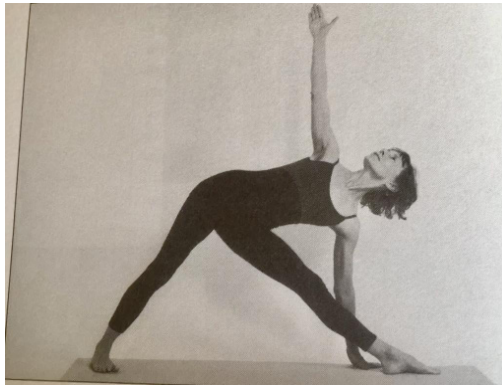
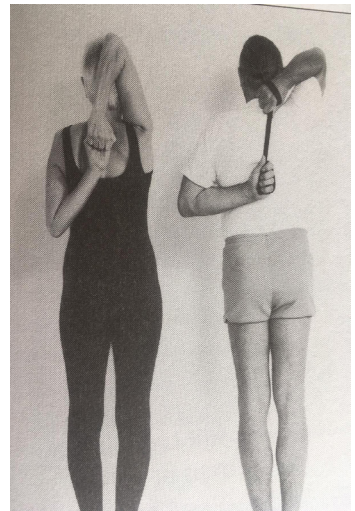

fig.1

fig.2

2.- Cap de Vaca, per treballar tensions a les espatlles.

Drets amb comoditat, els peus paral·lels però que estiguin una mica separats. Fem un somriure per relaxar la mandíbula i els músculs de la cara. Pugem un braç i el torcem per tocar amb la mà per sota del clatell, fins allà on arribem, torcem l'altre braç cap enrere per pujar i agafar la mà que baixa per l'esquena. Si no hi arribem no passa res, podem fer servir una cinta o un mitjó per ajudar-nos, la mà de dalt agafarà el mitjó i la de baix buscarà per atrapar-lo. Mantenint-nos rectes, el cap centrat i relaxat, fem algunes respiracions. Relaxem i repetim canviant de braç.

3.- Postura del Gos cara avall

Imita la manera que tenen els gossos per estirar-se. Enforteix l'esquena i tot el cos. Molt bona per als òrgans interns i el cap, augmenta la irrigació.

Poseu-vos de genolls sobre una catifa o quelcom que no rellisqui, les mans les situareu davant dels genolls una mica més enllà de l'alçada de les espatlles. Estireu els dits i premeu amb força les mans a terra. Amb una expulsió de l'aire estirem les cames i pugem les natges cap al sostre, per invertir la postura. Tingueu el coll i el cap relaxats, entre els dos braços. Respireu amb tranquil·litat. Podeu imaginar que unes arrels surten de les mans i peus, mentre que el còccix s'estira cap amunt. Si hi ha dolor a l'esquena no aguanteu i si els canells fan mal proveu a reclinar-los sobre un coixí petit de forma que quedin una mica més amunt del terra.

Poc a poc desfeu la postura, tornant genolls a terra i seient sobre els peus, deixeu caure el cos endavant i recolzeu el cap sobre les mans o de la manera que us sigui més còmoda.

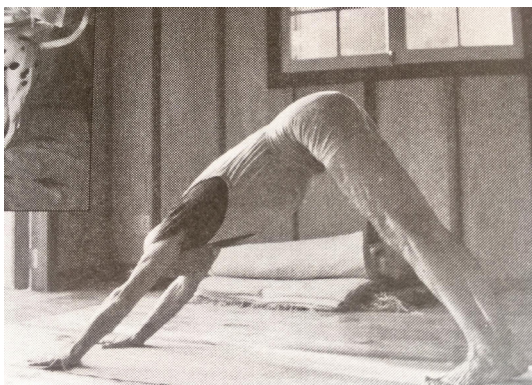

fig.3

BONES NOTÍCIES

Amics, malgrat les circumstàncies que ens envolten, el Casal està d'enhorabona. Des d'aquestes pàgines de La Veu, portadores del sentiment de tots els socis/es, volem expressar la nostra felicitació i el merescut homenatge a dues sòcies que aquests dies compleixen cent anys. Magda Macià i Pepita Aguirre, Felicitats! Dues persones entranyables i d'un gran valor humà i social.

També tenim nous/noves nonagenaris, felicitats a tots i totes

Malauradament en aquets moments no podem fer cap festa de celebració, però el dia que per fi ens puguem retrobar tots, sens dubte serà un gran dia, els farem l'homenatge que mereixen, així com celebrarem plegats els 36 anys de vida del Casal.

PETONS AMB ALES

Jo no sé si a tothom li ha passat igual, però a mi m'ha sorprès, arran del confinament, la preocupació dels fills pel nostre benestar.

Mai no comptava que ens haguessin d'ajudar, sinó tot al contrari, sempre els avis som i hem estat els comodins dels nostres fills, sobretot en la cura dels nets quan la parella no pot compaginar els horaris de treball. Per això sentir-nos cuidats a l'extrem de: *-"papes, no sortiu, ja anirem a comprar nosaltres..., hola, deixo la compra aquí fora, desinfecta-ho tot!..."*, trucades i vídeotrucades que no paren..., en fi... I un dia, cap a la cinquena setmana: *-"mama, papa, mireu a fora"* i..., oh sorpresa! Les netes petites col·locades sota el porxo, disposades a veure els avis sense poder abraçar-los, i els avis emocionats... quin regal més bonic! Quants desitjos d'estrènyer-les contra el meu cor i haver-me de reprimir! M'adono de l'enyorança però estic segura que tot passarà i tornarà a ser com abans.

I el temps ha passat i les coses han anat millorant, i ens anem atrevint a tenir més contacte i alleugerir els nostres fills en les seves dificultats per tenir cura d'uns nens que s'han quedat sense escola i ara ells ja han de començar a treballar. Quina alegria! Ara ja tenim les netes tot el dia, encara que amb precaucions. Aquests pares joves han alligonat bé les seves filles i elles saben perfectament com s'han de comportar: no petons, alguna abraçada sense passar-se, i no fer enfadar els avis. Però els avis intentaran omplir el seu temps amb jocs i amb molta paciència... mai no m'havien tenyit el cabell amb aquarel·les de color, ni m'havien pintat les ungles amb formes decoratives. He recordat temps passats quan els nostres fills eren petits i ens feien dinarets amb mongetes i lleties seques i amb fogons de joguina... - *laia, fem creps! laia, t'ajudo a fer croquetes? Avi, imprimeix-me una mandala per a pintar... Mira: t'he fet una polsera, t'he fet un estel de paper...* En fi, interminable! Quina activitat! No deixen ni respirar, però quina complicitat! Quantes preguntes, quantes converses, infantils i d'altres ja una mica més d'adolescent (per part de la més gran).

En fi, no tot ha estat dolent d'aquesta reclusió a casa, almenys doncs, ens ha permès conèixer una mica millor tant els nets com els fills en la seva vessant més afectiva cap a nosaltres els grans, que de vegades equivocadament pensem que van a la seva i que no comptem gaire per a ells. Gràcies fills, a tots, als que s'han preocupat en la distància i als que han pogut estendre'ns la mà!

Montse

PECULIARITATS

Sabíeu que hi ha moltes més similituds de les que podem arribar a imaginar en la forma de vida, religió, llengua,... àrab i jueva?

Els àrabs tenen un codi estricte d'allò que és correcte o no ho és, segons les seves normes, es diu HALAL; els jueus també i es diu KASHRUT (el que és correcte es diu KOSHER). L'únic sacrifici que s'accepta en les dues religions per matar animals dedicats al consum humà, és degollar-los amb un ganivet ben esmolat tallant-los el coll, de forma ràpida, per evitar el seu patiment.

Totes dues religions es regeixen pel calendari lunar, malgrat que el jueu és lunisolar perquè Pasqua sempre ha de caure en primavera.

Mentre que els jueus utilitzen un casquet denominat KIPA, els musulmans n'utilitzen un de molt similar, la TAKIYYAH.

Per resar els jueus utilitzen un xal d'oració, el TALIT, que té serrells a les puntes (el tzitzit); en el cas dels àrabs, fan servir el mocador palestí, de disseny similar i serrell a les puntes.

Totes dues religions realitzen les oracions orientant-se cap a un punt determinat: La Meca per a l'Islam i Jerusalem per als jueus; cinc cops al dia. El judaisme demana pelegrinar tres cops l'any al Temple de Jerusalem (HAG = festa) i per l'Islam és obligatori pelegrinar almenys un cop a la vida a La Meca (HAJ).

Entre el 10% i el 20% dels ingressos d'un jueu han d'anar destinats a l'ajuda de persones necessitades: pobres, orfes, vídues...; en el cas dels àrabs és un 2.5%.

La prohibició expressa per part de la Torà i del Corà de menjar porc, és de tipus religiós i té el seu origen en la manca de netedat del porc que és un animal brut per naturalesa. Hem de tenir en compte que l'hàbitat d'Àsia Menor no era favorable per a la seva cria, que el porc necessitava ser alimentat amb aliments, no amb farratge, minvant així l'economia familiar i que era un animal que transmetia algunes malalties intestinals. Respecte al dejuni obligatori, tenim el "RAMADÀ", mes de dejuni durant les hores de llum solar que es va movent de dates a causa del calendari lunar. Els jueus tenen un dejuni de 25 hores consecutives, el "YOM KIPUR" o dia de l'expiació, la festa més sagrada dels jueus i tenen altres dies de dejuni menor (des de la sortida a la posta de sol), commemorant les dues destruccions del Temple de Jerusalem, el dia dels primogènits que recorda com varen ser salvats a Egipte, ...

Trobem a les dues religions, la circumcisió, obligatòria als 7/8 dies de néixer. Comparteixen la tradició del dot per a la núvia “MOHAR” per als jueus i “MAHR” per als àrabs, com una espècie de compensació per a la dona en cas de divorci; es fa un contracte matrimonial, per escrit, “KETUBAH” per als jueus; “KATB el-Kitab” per als àrabs, signat davant dos testimonis.

Si és possible, les darreres paraules d’una persona abans de morir han de ser “Shema Israel, Adonay Elojeinu, Adonay Ejad” (escolta Israel, el meu Déu és un i únic). “La ilaha illa-llahu Muhammadum rasuln-llah” (No hi ha més déu que Alà i Mahoma és el seu profeta). Quan la persona és enterrada, el seu cos s’orienta a la Meca o a Jerusalem, segons la seva religió.

Tant en el Corà com a la Bíblia, s’afirma que la terra d’Israel va ser entregada al poble escollit; s’afirma també que tant el poble jueu com l’àrab, són descendents d’Abraham; i reconeixen a Adam com el primer profeta.

Totes les religions basen l’autoritat de les seves tradicions en llibres religiosos; en el cas dels jueus els cinc primers llibres de la Bíblia (Pentateuc), amb el TALMUD com a compilació de la seva jurisprudència i la TORAH, que conté la seva llei religiosa i les tradicions ancestrals. Per als àrabs totes les seves normes i tradicions estan compilades al CORÀ, on s’hi troben també les dites (HADIZ) de Mahoma, el principal profeta de la seva fe i tota la jurisprudència que conforma la llei islàmica o SHARIA.

L’escriptura de tots dos pobles es desenvolupa d’esquerra a dreta; avui en dia s’han fet algunes comparatives de paraules, números, expressions, etc. i s’hi poden apreciar grans coincidències. És possible que, donat que l’Islam va néixer en una regió on ja existien grups jueus, aquestes similituds i tradicions comunes a les dues ètnies es desenvolupessin per influència mútua.

سلام

SAALAM (àrab = hola, adéu i pau)

שלום

SHALOM (hebreu = hola, adéu i pau)

TAKIYYAH

KIPA

Teresa Sanchís

el comerç de proximitat col·labora amb el casal

Socis protectors

CLÍNICA DENTAL VALLDOREIX

Dra. Mercè Bellosta

— Estètica Dental —

— Implants —

— Odontologia general —

— Nens i adults —

C/Albert Rosas, 4 (Valldoreix)
Tel. 93 589 11 56
cdvalldoreix@hotmail.com
www.clinicadentalvalldoreix.com

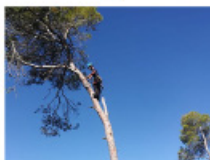

DESAVIA

SERVICIOS DE JARDINERÍA
www.desavia.es - info@desavia.es

- Mantenimiento
- Puesta a punto
- Podas y Talas
- Sistema de Riego

PROMO Mantenimiento 99€!

Llámanos o envíanos un mensaje
Te visitamos sin compromiso

607 774 698

633 851 606

Zona Valldoreix, Mirasol y St.Cugat

BAR RESTAURANTE Angel

Menús de lunes a viernes
Sábados gran surtido de tapas

Mossèn Cinto Verdaguer, 13 · 08197 Valldoreix · 93 674 11 29

ELS POTS DE FARMÀCIA DE CERÀMICA

En aquests dies sanitàriament tan convulsos m'han suggerit fer un petit escrit sobre una de les peces de ceràmica més significatives en el món de la medicina i de la sanitat. Segur que no és casualitat sinó que l'ambient que es respira convida a pensar com era la sanitat fa uns segles, o com s'ho feien els nostres avantpassats davant de tragèdies com la que s'està vivint, sense, pràcticament, mitjans sanitaris eficaços. Per cert, vau sentir l'altra dia per la tele que sembla molt probable que la primera pandèmia de què la humanitat té constància escrita fou la verola? i que foren les legions romanes les que van fer de portadores des de terres llunyanes i que la van escampar per tot l'Imperi? Siguin les legions, els avions o els esdeveniments internacionals de qualsevol mena, el fet és que el món, malgrat que sembli molt gran, és prou petit i fràgil a l'hora de patir i compartir de forma global un problema com aquest... I em pregunto, això no ens hauria de fer ser una mica més solidaris?

Bé, comencem amb el nostre protagonista d'avui. Cada vegada es té més certesa que el que coneixem com a "pot de farmàcia", de fet, no va ser concebut per a aquesta funció específica. Aquesta peça ceràmica deuria ser creada com a recipient per a guardar diversos tipus de productes. Aquesta teoria vindria recolzada pel fet del seu esment en les relacions dels objectes que es venien a les poblacions. En elles es detallaven els objectes i veiem que hi consten senzillament com a "botes" (pots). Una altra mostra de la venda d'aquestes peces per a ús comú, és la gran quantitat que s'esmenta als inventaris dels escudellers que els produïen. Per tant, és més correcte parlar de "pots" o, com a molt, de "pots tipus apotecari", excepte en els casos segurs. Però, quins són? Doncs són aquells pots que porten una cartel·la amb el nom de la substància ja retolada per l'escudeller, o que mostren un espai emmarcat en blanc a fi que l'apotecari hi enganxés un rètol de pergamí o de paper, amb el nom manuscrit del producte. Aquesta darrera alternativa era molt més pràctica, ja que permetia canviar el rètol quan fos necessari i reciclar l'envàs.

Pel que fa al seu origen, hi ha una teoria que diu que aquesta peça es pogué inspirar en els contenidors que es feien a l'Orient Llunyà amb segments gruixuts de bambú. D'aquella cultura pogué arribar a l'Orient Mitjà a través de l'antiga Pèrsia, d'on són els primers pots que es corresponen amb la morfologia descrita. El segle XII donà ja peces de morfologia plenament evolucionada, època, però, en què la farmàcia encara no estava estructurada ni organitzada com a professió, ni mitjançant cap establiment. A aquesta peça ceràmica la denominaren al barani, que traduït significa "el que conté" o "el contenidor". Després d'haver estat adoptada per la societat àrab, la seva entrada a la civilització occidental sembla que tingué lloc per Itàlia, i fou

coneguda amb el nom d'albarelo. Aquest nom, castellanitzat com albarello, fou reconegut per la Real Academia Española. Molt recentment l'Institut d'Estudis Catalans, després de diverses consultes, acceptà malauradament la denominació "albarell", terme del qual no hi ha cap constància documental històrica.

El seu ús sanitari és de tots conegut. En temps en què no existia qui fes els medicaments de forma generalitzada, cada apotecari s'havia de fer els seus, seguint fórmules pròpies o formularis ja publicats (se'n coneixen uns quants). Sembla ser que l'autoritat competent donava permís per a obrir una apotecaria quan es tenia un mínim de cinquanta substàncies suposadament actives. Aquestes eren emmagatzemades en flascons i pots de vidre, caixes i en els nostres pots de ceràmica.

La forma dels pots és la cilíndrica, oberta per la part superior. La boca quedava delimitada per un coll que, com veurem, resultava imprescindible. Era habitual donar al cos un perfil biconvex, ja que l'estrenyiment central permetia agafar-lo millor amb una sola mà.

Se'n van fer de diverses alçades i amplades segons la capacitat que es volia aconseguir. Es creu que la grandària es feia a criteri de l'artesà, sovint fruit de l'experiència o dels encàrrecs que li feien. De forma molt general, es parlava de tres mides: pot gran, mitjancer i petit. A aquest darrer també se li deia "pindoler", ja que sovint era utilitzat per a guardar-hi píndoles. Els petits també es feien servir per a contenir substàncies molt actives o tòxiques, que eren utilitzades en quantitats molt petites. Arran d'això, avui en dia ens resulta esgarriós trobar escrit en alguns rètols noms com: opi, cocaïna o arsènic, però, no hem d'oblidar que aquests principis actius encara eren usats, en molt petites quantitats, no fa tant de temps, en fórmules magistrals i per la pròpia farmacopea.

Si observem amb deteniment aquests atuellens ens adonarem, de seguida, que presenten decoracions molt diverses. Això no ens ha de sobtar, si tenim en compte que, com que eren fets pels escudellers, és normal que fossin decorats seguint les modes i els diferents estils estètics de les diverses èpoques, igual que els plats, escudelles i d'altres. En alguns casos, els pots no es decoraven, i llavors presentaven un color uniforme, generalment blau. Aquest color ha estat un dels més usats per a la seva decoració, si bé n'hi ha de policroms o de decorats amb altres colors.

Un altre tema pràctic que crida l'atenció és que la immensa majoria dels pots es troben sense tapadora, llavors, com es tapaven aquests pots? Hi va haver intents de proveir-los d'una cobertora de ceràmica. De fet, es coneixen alguns exemplars així. Les característiques rígides d'aquestes tapadores feien que no s'ajustessin bé, per la qual cosa no evitaven que el contingut quedés exposat a la humitat, contaminació i pèrdua d'aroma, que tan important era en aquest cas. Per tant, el mètode preferit era tapar-los amb un

tros de pergamí, paper o pell i lligar-lo amb cordill al voltant del coll servint-se de la revora que rodejava la boca. Així doncs, per part de l'escudeller es feien sense cap cobertora ceràmica. És coneguda una anècdota d'un col·leccionista que volia comprar una d'aquestes valuoses peces i, per regatejar una mica, li deia a l'antiquari que li rebaixés el preu ja que li faltava la cobertora. L'antiquari rient li va respondre: - "Senyor meu, justament en aquest cas no cola!"

Alfons Romero

Pintura d'una farmàcia del segle XIV. (<httpswww.pinterest>)

Museu de la Farmàcia de Laboratoris Cusi.

***Pots d'apotecari catalans (2n terç del segle XVIII).
Museu de la Farmàcia Catalana
Facultat de Farmàcia de Barcelona***

***Pot de pisa daurada de Manises (segle XIV).
Com tots els d'aquesta època no porta cartel·la.***

el comerç de proximitat col·labora amb el casal

Socis protectors

L'ÚNIC
FORN
ARTESÀ DE
VALLDOREIX

BONAPARTE

PA I DOLÇ

Rbla. Moisés
Jacint Verdaguer, 21
08197 Valldoreix

Tel. 93 315 30 10
www.bonaparte.cat

**El jardí
de les
Delícies**
—
BAKERY - COFFEE

Plaça Mas Roig, 2
telèfon: 93 280 99 06
VALLDOREIX

Obert de 8 a 20 h

**Caps de setmana
a partir les 19 h**

SOPARS, COPES I CÒCTELS

SERVEI A DOMICILI

936 743 534

PLAÇA MAS ROIG

Condis
Valldoreix

CONSULTA CONDICIONS

Proposta d'Exposició fotogràfica col·lectiva

Quan ja es trobaven programades les exposicions per a l'any en curs, es presenta el coronavirus, que corre per arreu, sense que ningú sàpiga ben bé com ha arribat, ni fins quan es pensa quedar. Lamentablement ha esmicolat quantitat de projectes i il·lusions, però, no ens impedeix seguir treballant per emprendre iniciatives, perquè la vida continua i tan bon punt com se'ns permeti, tornarem a obrir el Casal per reprendre les activitats i retrobar-nos entre companys i amics.

La finalitat de les exposicions que venim celebrant és diversa i cobreix diferents objectius: apropar l'art a quantes persones ens trobem o visiten el Casal; tanmateix, la sala ofereix la possibilitat de motivar els socis que senten l'atracció per l'art, l'oportunitat de mostrar les seves obres. És sorprenent, la quantitat de socis amb vocació artística, que han exposat: pintors, dibuixants, escultors i fotògrafs han demostrat un alt nivell, així com la diversitat de tècniques i estils que dominen: oli, aquarel·la, bronze, ceràmica, collage ... Oferim també la possibilitat d'exposar a la gent de Valldoreix i artistes professionals d'arreu. La sala, repleta d'obres és un esclat de colorit i goig.

La convocatòria, que ara us proposem, és una invitació a participar en la primera exposició de fotografia després d'uns quants mesos de repòs forçat. Pràcticament tots hi podrem participar, perquè, qui no té una càmera, un telèfon mòbil, amb l'avantatge que ofereix el portàtil, que, en qualsevol moment del dia o de la nit, podem disparar a un punt fix o que es bellugui. Tots tenim plantes i molts un jardí, imagineu-vos doncs, la de coses que podem arribar a captar: flors, arbres, animals, núvols, paisatges, persones, objectes de l'interior de casa, tot és vàlid, des d'una bona perspectiva, espereu el moment propici, amb la llum oportuna i desapareu. Els fotògrafs professionals per obtenir una foto òptima, en realitzen quantitat i en trien solament una, tampoc no cal. Una bona idea en el moment oportú, de vegades, pot resultar una imatge única i esplèndida.

Bases de participació. De temàtica LLIURE. Les fotografies efectuades durant el període del confinament dintre o de vistes des de la casa "paisatge". Els participants, podran presentar un parell de fotografies, que lliuraran quan es convoqui la data definitiva de l'exposició. Unes persones qualificades seran les encarregades de la selecció. La resta de detalls es notificaran en el moment oportú. Per poder celebrar l'efemèride, s'entregarà un diploma als participants el dia de la inauguració.

NOU CASAL?

Estic segur que tots i totes, us pregunteu: - Com serà el nostre Casal a partir d'ara? Ara, s'entén, quan ens autoritzin a obrir-lo. En primer lloc caldrà desinfectar-lo, d'això se'n cuidarà l'EMD, ja que son ells els que ens han de dir quan i com.

Jo també em faig aquesta pregunta: -Serà diferent? No quant a qualitat humana, aquesta estic segur que serà la de sempre i, fins i tot, augmentada, sí quant a funcionament, ja que inevitablement haurem de prendre les mesures de prevenció obligades. Ens haurem d'adaptar, almenys fins que l'esperada i desitjada vacuna ens arribi a tots. Ens semblarà una eternitat, i és que no podem oblidar que ens hauran pres, així tal com sona, un any de la nostra vida.

Certament no ens podem rendir, entre tots hem de procurar que el nostre Casal sigui de nou el lloc acollidor i humà que ha estat sempre. Ens agradaria que ens donéssiu idees del que penseu, sigueu participatius, hem de tenir en compte que per a jugar a la canastra, Rummy,... hi ha d'haver 2 m de separació. Ho veig complicat. Caldrà veure si es pot jugar amb la mascareta posada. El futbolí serà un altre problema, no crec que s'hi pugui jugar; tant que ens ha costat aconseguir-lo! A ping- pong es podrà de forma individual, en el ioga, gimnàstica, coral, petanca, etc. la separació serà primordial, caldrà estudiar-ho tot amb molta cura i, sobretot, comprensió. Cal avançar que el Casal estarà dotat dels estris obligats. Malgrat això hem de ser positius, el que hem de valorar per damunt de tot és la nostra salut i la del col·lectiu i això, fins ara, tret d'alguns ensurts, un més dolorós que uns altres, és positiu, seguim tots bé i amb la moral alta, fet, aquest, important.

De nou les notícies sobre algunes residències són esgarrifoses, hem de pensar que som molt afortunats, ens podem valer per nosaltres, som grans, però no vells. Quina sort que tenim!

És trist que una pandèmia per gran que sigui, ens hagi demostrat la precarietat del nostre sistema.

Ara bé sigueu participatius, el Casal és de tots, entre tots l'hem de fer millor, per això precisem d'idees, no totes seran possibles de realitzar, però a ben segur que en sortiran de bones.

Nosaltres des de la Junta, ja estem treballant per quan puguem, dir-vos: "Benvinguts de nou a casa vostra", Serà amb la seguretat que, si es compleixen les normes, tots seguirem endavant com ahir, com avui i, el més important, com demà. Visca el Casal d'Avis de Valldoreix!

LA VEU DEL LECTOR

Teresa (Teresa Mur), te n'has anat sense fer soroll, dolçament, tal com eres tu, una dona amable, generosa, alegre.

Teresa, han passat nou anys d'ençà que ens vam conèixer, va ser al viatge a Escòcia. El que al principi va ser una coincidència de viatge, va acabar sent una magnífica amistat entre la Rosa Maria, tu i jo. Sempre juntes.

Després va ser Portugal, Girona, ...I per aquest camí que és la vida s'hi va afegir la Pepa.

Per a nosaltres una amiga entranyable, sempre amb un gran somriure quan ens veies arribar, al principi a casa teva, i després a la residència. Quan anàvem a veure't a casa, sortien la parella de gossets a donar-nos la benvinguda i els gats ens miraven amb curiositat. Ja a la residència, les nostres trobades, varen ser molt entretingudes, fèiem molta gresca i ens imaginàvem tot tipus d'històries divertides.

Et trobarem molt a faltar, t'estimem molt Teresa, una abraçada molt forta de totes tres, Rosa Maria, Pepa i jo.

Laura i Joan Ramon rebeu el meu sentit condol i el dels meus fills. Una forta abraçada. *Margarida.*

Durant el confinament tots hem fet moltes coses a casa per omplir el temps: solidaritat cosint mascaretes, treballs manuals, jardineria, cuina, fotografia... i moltes caminades, pel jardí o el carrer a l'horari marcat. Molts hem descobert les vídeotruques i vídeoconferències, ara tots som una mica més "informàtics". Whats App amunt i avall, frases boniques, notícies del moment... Ens agradaria saber què has fet tu, lector... anima't i escriu en aquest apartat o, si tens molt a dir, pots enviar-nos un article que publicarem en el proper exemplar de La Veu. També pots enviar alguna fotografia, indicant el lloc on l'has aconseguida i el teu nom. Col·labora! Demostrem que els grans només som grans però seguim actius!

nota de la Redacció

Soci protector

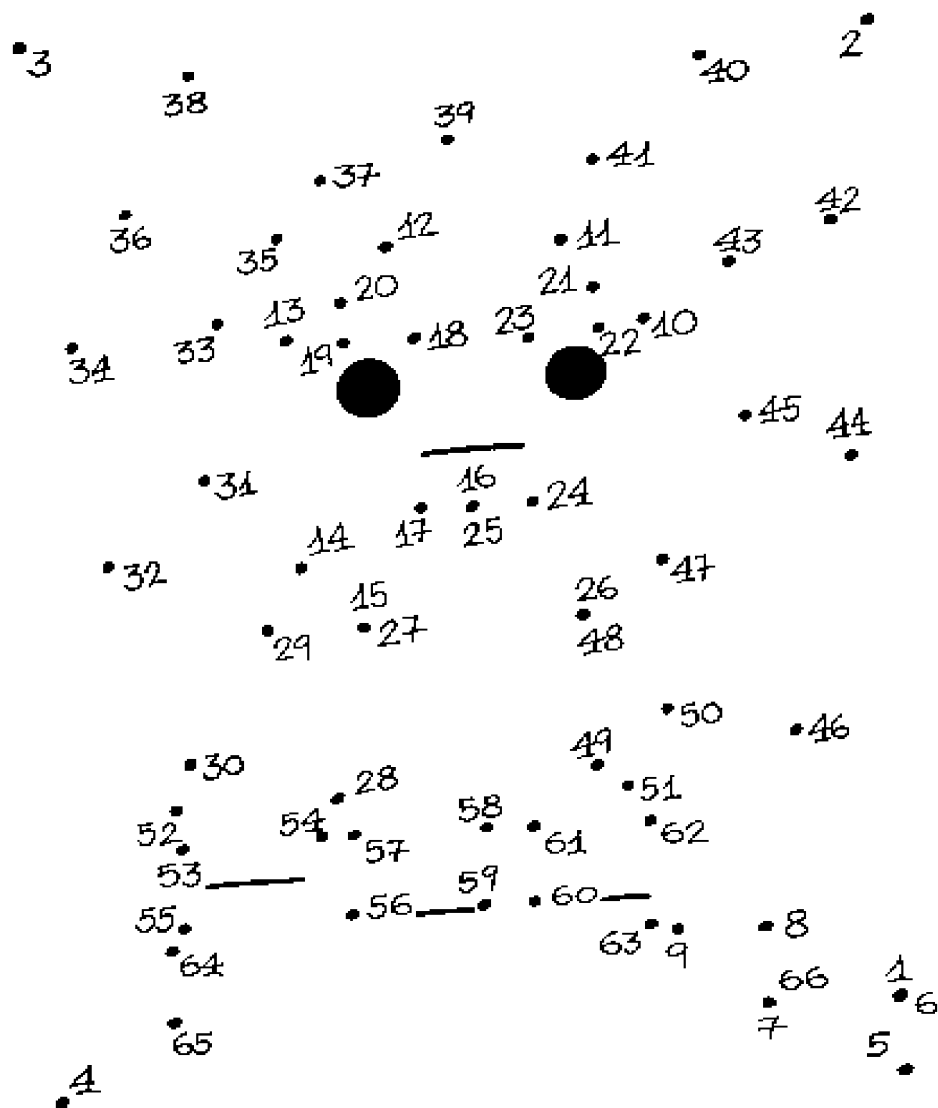
**EL
RACÓ
DEL**

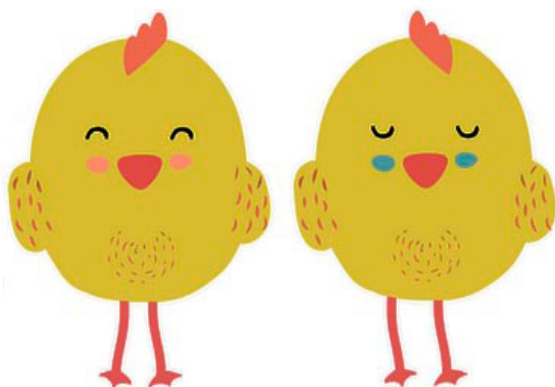
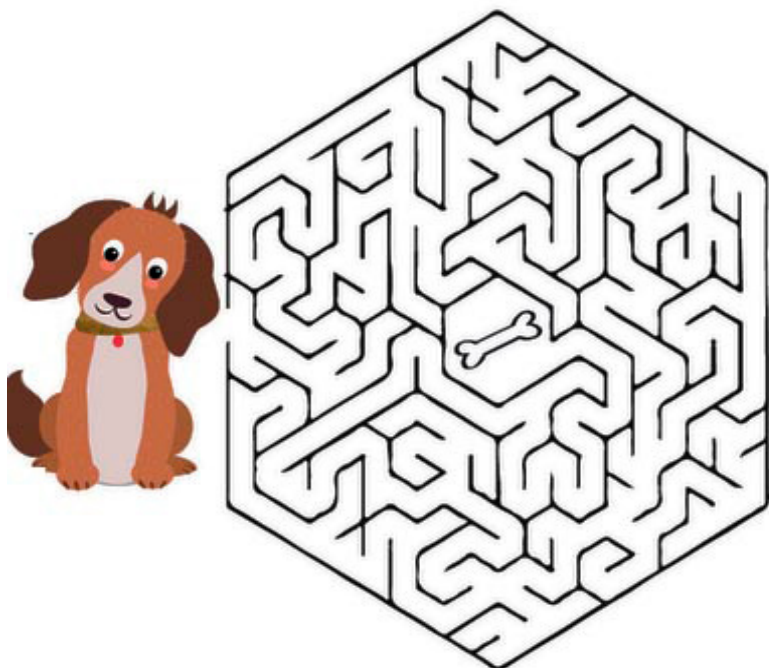
T. 93 675 99 00

Av. Mas fuster 2, Valldoreix
elracodelpa.vdx@gmail.com

JUQUEM?

L'haurem d'ajudar a trobar el
camí per arribar a l'os

trobeu les 5 diferències
entre els dos pollets

CAPVESPRES DE JUNY

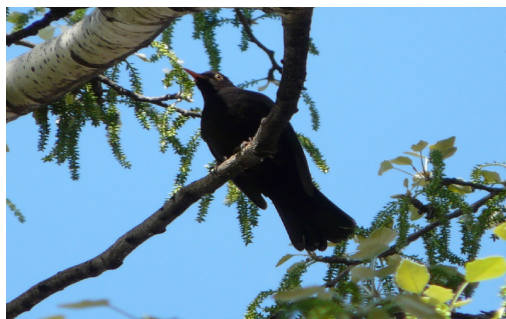
Sota un cel blau, de seda ben tibanta,
camino enmig dels prats i els castanyers.

Canta una font a vora meu i canta,
lluny, la campana, en un benigne bres.

Maria al món el seu esguard decanta:
aqueixa és l'hora que Jesús hi és,
i el cel davalla a nostra humil complanta,
i, dolçament, intima amb els carrers.

Canta la merla en el pollanc més alt.
Oh com és dolç el sí de l'Eternal!
Per què n'han perdut l'esma nostres vides?-

En piadosos, ignorats eixams
els àngels del Senyor broden els camps
de gladioles i de margarides

Josep Carner
"Les estampes" del poemari "El cor quiet" 1925